

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. J.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29.5.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2012, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29.5.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19.2.2012, kterým zamítla žádost žalobce o změnu stupně invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť žalobce je podle posudku Okresní správy

sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 25.1.2012 nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 18.4.2012, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 60%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že jeho zdravotní stav je velmi těžký, operativně neřešitelný a je neschopen soustavného zaměstnání. Je obtížně mobilní pro chronické algie a neschopen práce ve stoje, neschopen delšího sedu, delší chůze i práce ve statické poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách. Žalobce je neschopen nadměrné fyzické zátěže a zvedání těžších břemen. Neujde více než 200 metrů a nevydrží stát déle jak 10 minut. Současně žalobce trpí inkontinencí, což je dle urologického vyšetření způsobeno tlakem na nervy. Trpí diabetem, obezitou po hormonální léčbě prsu a s tím souvisí jeho špatná mobilita. Žalobce je neschopen, byť i jen krátkodobě pracovat i za mimořádných okolností. Domáhal se proto zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání invalidity třetího stupně.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 29.5.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ ve Frýdku-Místku a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 7.9.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán částečně invalidním v rámci přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity od 29.8.2008. Pobíral částečný invalidní důchod od 30.4.2009, přičemž od 1.1.2010 šlo o invaliditu prvního stupně a od dubna 2011 o invaliditu druhého stupně. Dne 9.1.2012 požádal žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ ve Frýdku-Místku se závěrem, že u něj trvá nadále invalidita ve druhém stupni, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitole XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. 60%. Rozhodnutím ze dne 9.2.2012 byla proto žalobcova žádost o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu. V řízení o námitkách byl jeho zdravotní stav dne 18.4.2012 posouzen posudkovým lékařem ČSSZ se závěrem, že u žalobce jde o invaliditu druhého stupně, když pokles pracovní schopnosti činí 60% dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Š. M., dokumentace doložené žalobcem a ze zdravotní dokumentace doložené v posudkovém spise žalobce. Jako rozhodující uvedla posudková komise v případě žalobce chronický bolestivý syndrom bederní páteře při degenerativních změnách a epidurální lipomatóze, klinicky kořenové symptomatologií L4 vpravo a s uváděnými klaudikačními potížemi při přetěžování páteře nadváhou. Udávané potíže při močení nemají charakter neurogenních sfingterových poruch, nejsou popisovány výrazné parézy ani atrofie a není dokladována porucha citlivosti. Není zjišťován útlak nervových struktur ani popisována stenóza páteřního kanálu. Ostatní zdravotní postižení, tj. urgentní inkontinence, benigní hypertrofie prostaty gr. II.-III., arteriální hypertenze II.st., obezita gr. II., diabetes melitus II.typu na dietě, axiálně demyelinizační polyneuropathie dolních končetin lehká, hypercholesterolemie, gynekomastie, lehká nedoslýchavost a žilní městky DKK dále významně nesnižují pracovní potenciál. Uvedené rozhodující zdravotní postižení odpovídá hodnocení podle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1c-d hraničně (klasicky neodpovídá 1d), neboť nejsou přítomna těžká postižení více úseků páteře a trvalé projevy kořenového dráždění, těžké postižení nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin a závažné poruchy funkce svěračů. S přihlédnutím k uváděným potížím a charakteru dosavadní práce hodnotí posudková komise pokles pracovní schopnosti 50%.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 29.5.2012 byl nadále invalidní v druhém stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho

kompletní zdravotní dokumentace, přičemž posudkově hodnotila zdravotní stav žalobce shodně jako lékař OSSZ ve Frýdku-Místku dne 25.1.2012 i lékař ČSSZ v námitkovém řízení dne 18.4.2012 jen s tím rozdílem, že použila hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce dolní hranicí procentního pásma výše uvedené položky.

Jelikož u žalobce k datu 29.5.2012 šlo o invaliditu v druhém stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 9.2.2012, jímž žalobci zamítla jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 25. října 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček